

аспірантка 2 року навчання кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Відкритого Міжнародного університету розвитку людини «Україна»

ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ ТА ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ З ГАЛУЗІ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН

Правове регулювання державою використання та охорони земель є одним із пріоритетних напрямів поліпшення управління земельними ресурсами. Воно має здійснюватися за такими напрямками: відносини землекористування; методи екологічного регулювання; природоохоронна діяльність. Ефективність управління земельними ресурсами залежить від збалансованого поєднання правових, організаційно – економічних та землевпорядних механізмів управління, а також комплексної їх реалізації.

До органів влади, що здійснюють повноваження у галузі земельних відносин згідно з діючим законодавством відносяться: Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, спеціально уповноважені органи виконавчої влади (Державний комітет України по земельним ресурсам, державна інспекція з контролю за використанням і охороною земель, Міністерство екології та природних ресурсів, Міністерство аграрної політики).

Головним серед документів, що регулюють відносини, пов'язані з використанням та охороною земель є Конституція України [1, ст.14]. Базовим нормативно – правовим актом є Земельний Кодекс України, який визначив механізм набуття, реалізації права власності на землю, розкрив можливість розвитку нового напрямку підприємництва, ввів новий суб'єкт власності на землю - приватного власника [2, с. 28].

Регулювання земельних відносин в умовах ринкової економіки здійснюється також відповідно до законів України (« Про охорону земель», « Про плату за землю», « Про оренду землі», « Про оцінку земель» та ін.) в яких започатковані принципово нові підходи до здійснення земельної реформи, створено умови до загально – галузевої кодифікації земельного законодавства [3, с. 47].

Органи державної влади та місцевого самоврядування наділені рядом повноважень, реалізація яких відіграють важливу роль у реалізації державної земельної політики на місцях. Серед них визначення та зміни цільового призначення земель. Механізм реалізації даних повноважень тісно пов'язаний з розпорядженням землями державної та комунальної власності вказаними органами [4, с. 201]. Таке розпорядження вони здійснюють шляхом продажу земель, безоплатної передачі у приватну власність громадянам, надання їх в оренду чи передачі їх у постійне користування [5, ст. 118, 122, 123].

На сьогодні, нажаль, спостерігається величезна кількість порушень земельного законодавства при розпорядженні землями різних категорій, що згодом може обернутися вкрай негативними соціально – економічними та екологічними наслідками.

Щоб уникнути цього голови місцевих рад мають чітко дотримуватися визначених Земельним Кодексом України повноважень у галузі земельних відносин, а саме статті 8 та 10. Повноваження територіальних громад сіл, селищ, міст та їх органів визначені Законом України « Про місцеве самоврядування в Україні» [6, ст.6].

Однак аналіз нинішнього стану земельних відносин свідчить, що виконання повноважень відповідними радами можливе лише після проведення розмежування земель державної і комунальної власності та встановлення їх меж в натурі. Нині, майбутня втрата можливості розпоряджатися землями, які після розмежування перейдуть до державної власності стримує керівників органів місцевого самоврядування виконання цих робіт [7, с. 32]. Однак слід зазначити, що після проведення розмежування місцеві ради отримують можливість розширити свої повноваження за межі населених пунктів за рахунок земель запасу і резервного фонду. Разом з цим зростатиме сума надходжень від платежів за землю до бюджетів місцевих рад. Тож виконання цих робіт, безперечно, вигідне з економічної точки зору [8, с. 7].

З огляду на вищезазначене можна зробити висновок, що діяльність держаних органів та органів місцевого самоврядування потребує негайного вдосконалення правового регулювання, а також активних дій останніх спрямованих на

виконання робіт з розмежування земель, сприяння у проведенні робіт з інвентаризації земель та їх грошової оцінки, встановлення меж населених пунктів та розробка планів земельно – господарського устрою.

Література:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. - № 30. – Ст. 14.
2. Земельний Кодекс України // Земельне законодавство України: Зб. нормат. актів судової та арбітражної практики: У 2 кн. За заг. Ред. А.С. Даниленко. – К.: урожай, 2002. – Кн.1. – с. 28 – 30.
3. Збірник законодавчих актів і нормативних документів з питань регулювання земельних відносин / За ред. Костенко І.І., Гончарова В.В. та ін. – Навч. посібник. – Суми, 2003. – 216 с.
4. Третяк А.М., Дорош О.С. Управління земельним ресурсами. – Навч. посібник. – К.: ТОВ « АвгустТрейд», 2008. – 462с.
5. Земельний кодекс України: Науково – практичний коментар. Видання четверте, доповнене – Х.: ТОВ « Одиссей», 2007. – 624с.
6. Про місцеве самоврядування. Закон України від 21 травня 1997р. // Відомості Верховної Ради України. – 1997. - № 24. – Ст. 6.
7. Бамбідра Д., Слінчук В. та ін. Проблеми регулювання земельних відносин та діяльність органів місцевого самоврядування // Землевпорядний вісник. – 2006. - № 4. – с. 31 – 34.
8. Юрченко А.Д., Євдокімов М.О. Щодо питання збільшення обсягів прав на землю територіальних громад у сільській місцевості // Землевпорядний вісник . – 2005. - № 3. – с. 7 – 9.

Рецензія

на доповідь аспірантки Резнік Маргарити Миколаївни на тему:

« Діяльність державних органів та органів місцевого самоврядування в галузі земельних відносин»

Актуальність даної теми полягає у необхідності вирішення нагальних проблем в галузі земельних відносин, потребі негайного вдосконалення правового регулювання зазначених відносин органами державної влади та місцевого самоврядування.

Важливість піднятого питання полягає в відсутності в Україні реалізації деяких нормативно – правових актів щодо розмежування земель державної та комунальної власності, а також проведення інвентаризації земель та їх грошової оцінки, встановлення меж населених пунктів. Зазначене не дозволяє розв'язати низку важливих правових та економічних проблем.

Розглянуті проблеми відсутності адекватних норм земельного права які відповідали б ринковим відносинам.

Доповідачем проаналізовані найбільш суперечливі моменти щодо здійснення повноважень посадовими особами органі місцевого самоврядування. А саме: перерозподіл повноважень між державними органами та органами місцевого самоврядування щодо розпорядження землям після їх розмежування; проблеми у законодавчому процесі.

Дана доповідь відповідає встановленим вимогам, оформлена без граматичних і стилістичних помилок.

Рецензент:

Завідувач кафедри права
гуманітарного факультету
Сумського державного університету,
доктор юридичних наук, професор

А. М. Куліш

Підпис *Окуліш А. М.*
засвідчую
Начальник ВК *Степанів*

на доповідь аспірантки Рєзнік Маргарити Миколаївни на тему:

**« Діяльність державних органів та органів місцевого самоврядування
в галузі земельних відносин»**

Актуальність даної теми полягає у необхідності вирішення нагальних проблем в галузі земельних відносин, потребі негайного вдосконалення правового регулювання зазначених відносин органами державної влади та місцевого самоврядування.

Важливість піднятого питання полягає в відсутності в Україні реалізації деяких нормативно – правових актів щодо розмежування земель державної та комунальної власності , а також проведення інвентаризації земель та їх грошової оцінки, встановлення меж населених пунктів. Зазначене не дозволяє розв'язати низку важливих правових та економічних проблем.

Розглянуті проблеми відсутності адекватних норм земельного права які відповідали б ринковим відносинам.

Доповідачем проаналізовані найбільш суперечливі моменти щодо здійснення повноважень посадовими особами органі місцевого самоврядування. А саме: перерозподіл повноважень між державними органами та органами місцевого самоврядування щодо розпорядження землям після їх розмежування; проблеми у законодавчому процесі.

Дана доповідь відповідає встановленим вимогам, оформлена без граматичних і стилістичних помилок.

Рецензент:

Завідувач кафедри права
гуманітарного факультету
Сумського державного університету,
доктор юридичних наук , професор

А. М. Куліш